

WILL KYMLICKA HAR påpekat att trots radikala och uppenbara skillnader mellan de uppfattningar om rättvis fördelning som förts fram inom den politiska filosofin så finns en gemensam nämnare. Alla dessa uppfattningar är nämligen överens om att rättvisa är en fråga om jämlikhet på *någon* nivå. Alla uppfattningarna rymmer en »egalitär plåtå».

Vissa menar som bekant att det är *utfallet* som skall vara jämlikt, att alla skall ha ungefär lika mycket av de fördelade resurserna. Andra menar snarare att den rätta nivån handlar om den *process* som leder fram till utfallet. Tanken är att om alla haft lika chanser att tillskansa sig resurser så är fördelningen rättvis, oavsett om den innebär att vissa i slutänden har mer och andra mindre.

Men vad menas med »lika chanser»? Enligt en uppfattning är det avgörande att ingen drabbas av oförskyld otur. Om bara problem som orsakats av otur snarare än egna val blivit kompenserade så får människor kort och gott skylla sig själva. I sin artikel »Om Andersons kritik av turjämlikhet» granskar Johan Bahlenberg Elizabeth Andersons kritik av denna tanke. Anderson hävdar att den försummar fördelningen av annat än rent materiella ting, och att den koncentrerar sig alltför mycket på de faktiska val som människor gör, och förbiser bakgrunden till dessa val. I stället vill hon hävda en syn enligt vilken den grundläggande idén är att avskaffa socialt förtryck och mer allmänt eftersträva jämlika sociala relationer människor emellan. Bahlenberg ansluter sig i någon mån till Andersons kritik, men menar också att den i vissa avseenden är överdriven. Genom att ha en mer nyanserad bild av svårigheten med att skilja på vad som är resultatet av fria val och vad som är resultatet av omständigheter kan en anhängare av turjämlikhet ackommodera mycket av kritiken.

Av numrets övriga två artiklar handlar en om prostitution (»Om självbestämmande, prostitution och lagstiftning») och en om de-

mokrati («Demokratins transformationer – det institutionella perspektivet»). I den senare artikeln betonar Joakim Nergelius att strävanden efter demokrati på en överstatlig nivå förutsätter mer reflektion kring de politiska institutioner som detta skulle förutsätta. I den förra argumenterar Anders Hansson mot kriminaliseringen av prostitution (det vill säga av »torskarna»). Anhängare av denna lagstiftning antyder ofta att prostitution mer eller mindre per definition involverar illegitim exploatering eller sexuella övergrepp. Hansson menar att denna tanke är orimlig och att om autonoma kvinnor eller män väljer att sälja sex så är det orimligt att kriminalisera sådana transaktioner.

Dessutom finns ett par recensioner och ett diskussionsinlägg. Författarna till bidragen i detta nummer inkluderar en civilekonom och statsvetare, en nationalekonom, tre filosofer, och en jurist, vilket fint illustrerar den politiska filosofins mångvetenskapliga natur.

Redaktionen